

FOTBALOVÝ DENÍK

Za hvězdami na vesnici: Koller a spol. zářili na stoletém jubileu

Co dělají bývalí slavní fotbalisté po skončení vrcholové kariéry? Deník tentokrát natáčel 15. díl pořadu Pivo, párek a Liga mistrů v Kostelci nad Černými lesy, kde se konalo benefiční utkání k výročí 100 let tamního klubu. Svě umění s míčem tam předvedl i nejlepší střelec české reprezentace Jan Koller.

FILIP ARDON

Fotbalový klub SK Kostelec letos slaví 100. výročí založení klubu a v souvislosti s tím připravil několik sportovních a kulturních akcí. Kromě plesu, výstavy a oslav na hřišti, kde se hlavní program skládal ze zápasů mládeže i soutěžního utkání místního áčka, se odehrálo i benefiční klání mezi domácí tím a hráči z Real Top Praha.

„Je to pro nás významná událost a chceme navázat na historii klubu, která tady byla. Hrály se tu krajské soutěže, v posledních letech pracujeme systematicky s mládeží a aktuálně máme mládež od přípravy do starších žáků. Chtěli bychom pokračovat v nastaveném trendu a vybudovat tu všechny mládežnické kategorie,“ nastínil předseda oddílu Jiří Vedral, který sám oblékl dres kostelecké gardy.

Na hřišti se proti němu postavili například herci Jiří

LEGENDA V KOSTELCI. Jan Koller si fotbalový život prodlužuje jak ve Smetanově Lhotě, tak na exhibicích. Foto: Real Top Praha / Jaromír Bosák

Ployhar, Ladislav Hampl, Jakub Šorm, Matouš Rajmont, moderátoři a komentátoři Jaromír Bosák, Milan Štěrba a z řad sportovců Nicolas Husenský, Michal Hamršíd, Marek Nikl nebo Pavel Šultés. Nechyběl ani kandidát na prezidenta republiky Karel Diviš a součástí týmu byl i nejlepší střelec české fotbalové reprezentace Jan Koller.

„Už jsem se těšil na letní sezonu, až budeme zase takhle jezdit na tyto charitativní zápasy. Tím, že se účastníme, pomůžeme i dobré věci,“ pochvaloval si bývalý vynikající útočník.

PENÍZE PRO MARUŠKU

Celkem se podařilo vybrat 100 tisíc korun pro nemoc-

nou Marušku z Konojed, která trpí dětskou mozkovou obrnou. Tato částka jí umožní absolvovat účinnou léčbu na Slovensku.

„To je skvělé, právě proto to děláme. Další plus je, že se trochu proběhneme a zpotíme. Podobné zápasy jsou důležité i pro lidi. Je to skvělá akce,“ byl spokojený Marek Nikl, bývalý obránce Bohemians.

Kostecká garda, kterou za pomoci bubnu a skandování podporovala místní mládež, ale nedarovala výběru hvězd nic zadarmo. V zápase šla jako první do vedení a po srovnání si vzala svůj náskok zpět. Real Top ovšem ukázal svoji kvalitu a zvítězil 5:4. K vidění byly pěkné branky i parádní gólová přihrávka od

herce Ladislava Hampla. „Domácí hráli výborně, skončilo to o gól a mohlo to skončit i obráceně. Šance byly na obou stranách. Skvělé. Zahráli jsme si a jsme spokojeni,“ pochválil kostelecký výběr Nikl.

„Hráli velmi dobře. Jsou to bývalí hráči, kteří hráli vyšší soutěže. To bylo znát, na hřišti o sobě věděli. Užili jsme si to jak my na hřišti, tak snad i diváci,“ přidal Koller, který znovu ukázal, že i v padesáti letech to v sobě stále má. Není divu, vždyť fotbalová léta si po profesionální kariéře ještě prodlužuje ve své domácí Smetanově Lhotě.

„Letos jsem odehrál přes půlku zápasů v sezoně. Když mám čas, jsem tam a jsem zdravý, tak vždycky rád vypomůžu,“ vyprávěl bývalý hráč Sparty, Dortmundu nebo Monaka, který už se těší na další podobná fotbalová zastavení, kterých bude léto plné.

„Léto budu trávit aktivně. Začínají exhibiční zápasy, takže budu léto trávit těmi a jinými sporty,“ prozradil legendární útočník.

ADVERTORIÁL

Paliativní péče přináší obyvatelům domova kvalitnější život

V Charitním domově Moravec chtěl seniorům nabídnout co nejkvalitnější stravení podzim jejich života.

Vedení Domova si uvědomuje, že klienti v tomto Domově žijí i umírají. Pro mnoho seniorů se postupně stává skutečným domovem. A čas jejich odcházení je náročným obdobím. Pro členy rodiny, blízké, pro Domov...

KVALITNÍ ZÁVĚR ŽIVOTA

Proto se Charitní domov Moravec zapojil do programu „Rozvoj paliativní péče v pobytových sociálních službách pro seniory“ podpořený Abakusem – nadačním fondem zakladatelů Avastu. Pilotní projekt nadačního fondu Abakus vedený organizací Centrum paliativní péče a Sue Ryder ve vybraných patnácti zařízeních z celé České republiky, včetně Charitního domova Moravec, je prvním krokem ke změně situace a posunu spolupráce na zdravotně sociální pomězi. Hlavním cílem je umožnit, aby seniori mohli v souladu se svým přáním i představami jejich nejbližších pobývat až do posledního okamžiku ve známém prostředí, kde se cítí spokojeni. Pro nastolení takových podmínek je potřeba souhrny řady aspektů péče a spolupráce celého týmu Domova. Paliativní péče, tedy ucelená péče o člověka na konci života, není v České republice stále dostupná všem. Přitom podle aktuálních dat si téměř osmdesát procent lidí přeje zemřít tam, kde to znají a cítí se

Z hráče se stal rozhodčím. Vomáčka pískal okresní přebor

Machnín – Po dlouhé době nazul kopačky. Ovšem ne aby se po roce vrátil na trávník jako hráč, ale aby si vyzkoušel, jaké to je řídit fotbalový zápas jako rozhodčí. Benjamín Vomáčka dostal na starost utkání libereckého okresního přeboru Machnín – Višňová B a nutno říct, že si nevedl vůbec špatně.

Byl to váš první zápas v roli rozhodčího. Jak jste si to užil?

Užil jsem si to moc. Chtěl bych poděkovat hráčům za to, jak k utkání přistoupili. Hráči se věnovali fotbalu a nemusel jsem do toho příliš zasahovat. Myslím si, že to bylo povedené odpoledne.

Kde vznikla myšlenka, že by si předseda OFS vyzkoušel roli rozhodčího?

Bavili jsme se o tom už dříve na výkonných výbo-rech. Posledním impulsem byl předseda komise rozhodčích Michael Kvítek, který řekl, že bychom takovouto akci mohli uskutečnit. Chtěl bych, aby mladí kluci začali pískat a nebáli se toho, proto jsem si to vyzkoušel.

Připravoval jste se nějak speciálně na utkání?

Uprůměrně moc ne. Hráčům jsem před zápasem říkal, že budu pískat spíše podle citu. Samozřejmě neznám fotbalová pravidla do posledního písmenka. Myslím si ale, že jsme utkání zvládli. Hlavně jsem měl na čarách zkušené kluky. Kdyby se něco dělo, určitě by zasáhli. Naštěstí to nebylo potřeba.

Jedná se o vaši hlavní práci?

Ne, je to pouze čestná funkce. Děláme to dobrovolně a nejsou za to žádné peníze.

A fotbal ještě hraje?

Pracuji v Jablonci, kde jsem ředitelem mládeže a trénuji třetiligový B-tým. Jsem registrovaný v Držkově, ale po operaci kolene z minulého roku jsem tam nebyl. Přes rok jsem nehrál a nepředpokládám, že bych se k němu vrátil. Myslím si, že jsem pověsil kopačky na hřebík.

Chybí vám fotbal?

Mám toho tolik, že mi fyzicky ani nechybí. Pořád se motám kolem fotbalu. Trénuji, jsem funkcionář. V podstatě 24 hodin denně se pohybují ve fotbalovém prostředí, takže mi fotbal jako takový nechybí. (hon)

Dřeli pro MS v Kataru za pár šupů, pak je zavřeli. FIFA na to kašle

VOJTĚCH ŽIŽKA

Uběhlo půl roku od chvíle, kdy Lionel Messi dovedl Argentinu k triumfu na fotbalovém mistrovství světa v Kataru. Ve chvíli, kdy šampionát skončil, opadl i zájem světové veřejnosti o méně příjemné stránky okázalého turnaje – mizerné životní podmínky zahraničních dělníků, porušování lidských práv či korupci. Výsledek? Stovky bídně placených lidí, kteří zajišťovali hladký průběh MS, byly deportovány, nebo dokonce zatčeny.

Jak upozornil například britský deník The Guardian, několik set zahraničních pracovníků, kteří během MS působili jako ochranka na stadionech i dalších místech, bylo okamžitě propuštěno. A to i když měli smlouvu ještě na tři měsíce.

Pokusili se protestovat,

protože tak přišli i o peníze, na které měli podle smlouvy nárok. Zničehonic byli bez domova, bez práce a často s velkými dluhy. Odpověď Kataru? Asi 250 lidí, kteří zajišťovali hladký chod turnaje, bylo okamžitě deportováno ze země. Vůdci nespokojenců byli dokonce zatčeni, včetně Pákistánců Shakira Ullaha. Ten je za mřížemi dodnes.

„Shakirova rodina je teď ve vážných nesnázích. Jeho žena má nesmírné starosti,“ cituje The Guardian jednoho Ullahova příbuzného. Je třeba mít na paměti, že na příjmech pracovníků v Kataru jsou obvykle závislé početné rodiny u nich doma.

Ullah místo toho dostal (kromě trestu vězení) pokutu ve výši přes dva tisíce dolarů, což je víc, než kolik si vydělal během MS. A smutné je, že jeho osud nikoho z vedení FIFA nezajímá. Mocná fotbalová organizace mlčí. Nekomunikují ani katarské úřady, ani tamní pobočka

Mezinárodní organizace práce (ILO), které prý Katar ročně přispívá částkou kolem 25 milionů dolarů.

600 DOLARŮ ZA MĚSÍC

Podle lidskoprávní organizace Equidem, která dlouhodobě upozorňovala na mizerné životní podmínky dělníků při stavbě katarského veleturnaje, jsou zadrženi muži trestáni pouze za to, že požadovali to, na co měli nárok. „To je skutečný výsledek toho, jak FIFA bezohledně pošlapávala práva těchto lidí, kteří jí přitom pomohli k obřím ziskům,“ řekl Mustafa Quadri, ředitel zmíněné organizace.

Pro ilustraci: řadový pracovník jako Jacob a Patrick si během MS vydělali za měsíc 600 dolarů (asi 13 tisíc korun) plus stravu a ubytování. V práci byli každý den. „Přý to bylo nejkrásnější mistrovství světa v historii. My jsme ale přišli o všechno,“ posteskl si Patrick.

